ब्रूते, तथा 'राजाचित्' राजापि 'यं' भगं, राज्यसाधकं 'मन्यमानः', भजेयेति ब्रूते, तं भगमाक्रयाम इति पूर्व्व-त्रान्वयः ॥

अथ पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह । "भग प्रणेतर्भग सत्यराधः । भगेमां धियमुदव ददन्नः । भगप्रणो जनय गोभिरश्वैः । भग प्रनृभिर्नृवन्तः स्याम" इति । हे 'प्रणेतः' प्रकर्षेण नेतुं कुशलं, हे 'भग' देव, अस्मान् कर्म्मणि प्रणयेति शेषः । हे 'सत्यराधः' सत्यधन भगदेव, अस्मभ्यं धनं देहीति शेषः । हे 'भग', 'नः' अस्मभ्यं, 'इमां' 'धियं', 'ददत्' कर्म्मानुष्ठानबुद्धिं प्रयच्छन्, 'उदव' उत्कर्षेण रक्ष । हे 'भग', देव, 'नः' अस्मान्, 'गोभिरश्वैः', 'प्रजनय', तद्युक्तान् कुरु इत्यर्थः । हे 'भग', त्वत्प्रसादात् वयं 'नृभिः' पुत्रपौत्रादिभिः पुरुषैः, 'नृवन्तः' पुरुषवन्तः, 'स्याम' ॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह । "उतेदानीं भगवन्तः स्याम । उत प्रपित्व उत मध्ये अह्नाम् । उतोदिता मघवन् सूर्य्यस्य । वयं देवानाꣳ सुमतौ स्याम" इति । 'उतेदानीम्' अस्मिन् कर्म्मकालेऽपि, 'भगवन्तः' अनेन भगेन देवेन युक्ताः, 'स्याम' । 'उत प्रपित्वे' सायङ्कालेऽपि, 'उत अह्नां मध्ये' मध्याह्नकालेऽपि, 'उतोदिता' उदयकालेऽपि, भगेन देवेन युक्ताः स्याम । हे 'मघवन्', देव, 'वयं', 'सूर्य्यस्य', तव, 'सुमतौ स्याम' अनुग्रहबुद्धौ तिष्ठेम ॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह । "भग एव भगवाꣳ